

Wybrane zagadnienia podatkowe.

Przedsiębiorca może rozpocząć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do ewidencji działalności gospodarczej.

Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Oznacza to, że możemy podjąć dowolną działalność, o ile przepisy szczegółowe nie nakładają na nas obowiązek uzyskania zezwolenia, koncesji lub licencji.

Warunki podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej przez osoby fizyczne na terenie Rzeczypospolitej Polskiej regulują przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej [Dz.U. z 204 r. Nr 173, poz. 1807 z późn. zm.]

Przedsiębiorcy mogą również podejmować i wykonywać działalność gospodarczą w formie spółek cywilnych, jawnych, partnerskich, komandytowych, komandytowo-akcyjnych, z ograniczoną odpowiedzialnością i akcyjnych.

Większość osób, które rozpoczynają działalność gospodarczą w zakresie transportu drogowego taksówką osobową rejestrują działalność w ewidencji działalności gospodarczej jako osoby fizyczne.

Ta forma prowadzenia działalności jest wygodna, jej zakres nie jest w żaden sposób ograniczony, łatwo ją rozszerzyć lub zlikwidować.

Zalety:

- a) brak uciążliwych formalności przy zakładaniu działalności gospodarczej,
- b) utworzenie jednoosobowego przedsiębiorstwa nie wiąże się ze spełnieniem jakichkolwiek wymagań kapitałowych i w sensie prawnym-pozza nielicznymi dziedzinami wymagającymi uzyskania koncesji, licencji.
-oczywistym jest, że osoba która chce rozpocząć działalność taksówkową musi uzyskać licencję i dysponować samochodem osobowym.
- c) umożliwia samodzielne działanie i zarządzanie,
- d) jasny podział praw i obowiązków, który sam przedsiębiorca sobie ustala,
- e) możliwe wszystkie formy opodatkowania,
- f) nieskomplikowany sposób likwidacji,
- g) możliwość zawieszenia działalności gospodarczej (w przypadku nie zatrudniania pracowników).

Wady:

- a) odpowiedzialność całym majątkiem osobistym za zobowiązania firmy, również wspólny majątek małżonków,
- b) trudność w pozyskiwaniu kapitału na rynku kapitałowym,
- c) konieczność opłacania zryczałtowanych składek ZUS bez względu na dochody,
- d) konieczność poświęcania dużej ilości czasu na rozwój firmy.

Każdy przedsiębiorca rozpoczynający działalność gospodarczą ma obowiązek poinformować Urząd Skarbowy, jaką formę opodatkowania podatkiem dochodowym wybiera oraz w jaki sposób będzie prowadził ewidencję podatkową, co połączone jest z obowiązkiem złożenia oświadczenia w tej sprawie.

Jest to ważny wybór, gdyż decyzję zmienić można dopiero ze skutkiem od 1 stycznia następnego roku.

Warto pamiętać, że oświadczenie o zmianie formy opodatkowania składamy do 20 stycznia za bieżący rok.

Możliwe formy opodatkowania:

- a) karta podatkowa,
- b) ryczałt od przychodów ewidencjonowanych,
- c) zasady ogólne-podatkowa księga przychodów i rozchodów lub księgi handlowe.

- a) **karta podatkowa** jest wygodną i prostą dla drobnych przedsiębiorców formą rozliczania się z Urzędem Skarbowym, która nie wymaga prowadzenia ewidencji podatkowej w zakresie podatku dochodowego.

Gdy zdecydujemy się na tą formę podatkową to niezależnie od osiąganego dochodu, co miesiąc należy płacić ustaloną przez Naczelnika Urzędu Skarbowego określoną na dany rok podatkowy kwotę podatku.

Wysokość ustalonego do odprowadzania podatku zależy między innymi od:

- rodzaju i zakresu prowadzenia działalności,
- liczby zatrudnionych pracowników,
- liczby mieszkańców miejscowości, w której prowadzona jest działalność gospodarcza (w przypadku działalności taksówkowej, jest to podstawowa przesłanka do wydania decyzji o wysokości podatku dochodowego).

Aby stać się podatnikiem podatku na takich zasadach, należy złożyć wniosek o opodatkowanie w formie karty podatkowej na formularzu PIT-16 (brak możliwości wspólnego rozliczania się z małżonkiem).

Opodatkowanie odbywa się w oparciu o ustawę z 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne [DZ. U. z 1998 r. Nr 144, poz. 930 z późn. zm.].

- b) **ryczałt od przychodów ewidencjonowanych** to forma uproszczonej ewidencji podatkowej, w której ujmuje się tylko przychód osiągniany przez firmę.

Na podstawie tego przychodu oblicza się należny podatek za dany miesiąc kalendarzowy nie potrącając żadnych kosztów.

Stawki ryczałtu wynoszą od 3 do 20 proc. przychodu, w zależności od rodzaju prowadzonej działalności.

Szczegółowy zakres działalności objętej tą formą opodatkowania określa art. 12 ustawy z 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Oświadczenie o wyborze ryczałtu musimy złożyć do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia działalności, nie później niż w dniu uzyskania pierwszego przychodu,

(brak możliwości rozliczania się z małżonkiem).

- c) **zasady ogólne** są podstawową formą opodatkowania podatkiem dochodowym.

Należy wybrać jeden z dwóch rodzajów opodatkowania:

- zasada ogólna-podatek płacimy według stawek w progresywnej skali podatkowej- 18 i 32 procent dochodu-w zależności od wysokości dochodu, ale zachowujemy prawo do wspólnego rozliczania z małżonkiem lub samotnie wychowywanym dzieckiem oraz do obowiązujących ulg podatkowych,
- podatek liniowy według stawki 19 procent bez prawa do ulg i wspólnych rozliczeń.

Wyboru podatku liniowego należy dokonać składając oświadczenie do dnia poprzedzającego dzień rozpoczęcia działalności, nie później jednak niż w dniu uzyskania pierwszego dochodu.

Od podatku dochodowego niezależnie od sposobu wyliczenia, (czy podatek obliczany jest według skali podatkowej, ryczałtu ewidencyjnego czy karty podatkowej) możemy odliczyć

kwotę zapłaconej składki ubezpieczenia zdrowotnego w wysokości 7,75 % podstawy wymiaru składki.

Opodatkowanie odbywa się w oparciu o ustawę z 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych [Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176 z późn. zm.]

Kolejnym ważnym krokiem, który musimy wykonać jeszcze przed rozpoczęciem działalności gospodarczej, jest podjęcie decyzji, czy zamierzamy już na początku być podatnikiem podatku od towarów i usług VAT?, czy zamierzamy skorzystać ze zwolnienia od tego podatku?.

O podjętej decyzji należy poinformować Urząd Skarbowy właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub prowadzenia działalności gospodarczej poprzez złożenie zgłoszenia rejestracyjnego w zakresie podatku od towarów i usług (formularz VAT-R) wraz z opłatą skarbową w wysokości 170zł.

Zgłoszenie rejestracyjne VAT-R należy złożyć przed wykonaniem pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu.

Jeżeli nie dokonamy zgłoszenia to automatycznie będziemy zwolnieni z podatku VAT.

Ograniczeniem w korzystaniu ze zwolnienia z podatku VAT jest przekroczenie w roku podatkowym ustalonej kwoty sprzedaży.

W roku 2011 kwota ta została ustalona na wysokości 150 000zł. Jeżeli działalność jest rozpoczęta w ciągu roku kwotę tę obliczamy proporcjonalnie do ilości miesięcy pozostałych do końca roku.

Usługi taksówkowe są opodatkowane dwoma stawkami VAT:

- 8 procent - z możliwością odliczania podatku naliczonego od podatku należnego (tylko wtedy, gdy prowadzimy księgowość w postaci księgi przychodów i rozchodów lub księgi handlowej-zasady ogólne,

- 4 procent - bez możliwości odliczania podatku naliczonego od podatku należnego (wtedy, gdy prowadzimy sprzedaż w postaci ryczałtu ewidencjonowanego lub karty podatkowej).

Podatek naliczony występuje w cenie naszych zakupów, np. opłatach za telefon, części samochodowe itd.

Podatek należny występuje w cenie naszej sprzedaży, określony w wystawianych fakturach.

W przypadku, gdy zamierzamy być podatnikami VAT, a miejsce wykonywania działalności jest inne niż zamieszkania i miejsca te znajdują się na obszarze właściwości różnych urzędów skarbowych, należy VAT-R złożyć w odpowiednim urzędzie zgodnie z właściwością VAT, a wybór formy opodatkowania złożyć w urzędzie właściwym dla podatku dochodowego.

Zasady opodatkowania podatkiem VAT reguluje ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług [Dz.U. z 2004 r. Nr 54, poz. 535 z późn. zm.].

Pełny tekst ustaw dotyczących zobowiązań podatkowych znajduje się w zakładce „taxi-szkolenia”.

Zgodnie z ustawą z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych [Dz. U. z 1998 r. Nr 137, poz. 887 z późn. zm.] osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają z tego tytułu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym:

- a) emerytalnym,
- b) rentowym,
- c) wypadkowym,

d) zdrowotnym

w okresie od dnia rozpoczęcia do dnia zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Osoby te mogą także przystąpić do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tym ubezpieczeniem, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony.

Objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczenia emerytalnego i rentowego zostanie dokonane w terminie, tj. 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia.

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne osób prowadzących działalność stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 60% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Składka zmienia się i obowiązuje od trzeciego miesiąca następnego kwartału.

Podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne stanowi zadeklarowana kwota, nie mniejsza niż 75% przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw.

Obowiązkową składkę na Fundusz Pracy opłaca się od kwot stanowiących podstawę do wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Zgodnie z ustawą z dnia 1 lipca 2005 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw, dla osób rozpoczynających działalność gospodarczą po 24 sierpnia 2005 r. w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Podana zasada ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne nie ma jednak zastosowania do osób, które:

- a) już prowadzą działalność gospodarczą lub w okresie ostatnich 60 miesięcy kalendarzowych prowadziły pozarolniczą działalność,
- b) wykonują działalność gospodarczą na rzecz byłego pracodawcy; na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub poprzednim roku kalendarzowym wykonywały w ramach stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności.

Wysokość składek na poszczególne ubezpieczenia została ustalona w formie stóp procentowych, jednakowych dla wszystkich ubezpieczonych:

- a) **ubezpieczenie emerytalne**-19,52 % podstawy wymiaru,
- b) **ubezpieczenie rentowe** - 6,00 % podstawy wymiaru,
- c) **ubezpieczenie chorobowe**- 2,45 % podstawy wymiaru,
- d) **ubezpieczenie wypadkowe**- o wysokości składki ZUS powiadamia płatników w terminie do 20 kwietnia danego roku,
- e) **ubezpieczenie zdrowotne** - 9,00 % podstawy wymiaru,
- f) **Fundusz Pracy** - 2,45 % podstawy wymiaru.

Nie ma obowiązku składania deklaracji rozliczeniowych do ZUS za kolejne miesiące, jeżeli w ostatnio złożonej deklaracji osoba prowadząca działalność gospodarczą zadeklarowała do podstawy wymiaru składek:

- a) na ubezpieczenie społeczne-kwotę w wysokości nie niższej niż 60 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia,
- b) na ubezpieczenie zdrowotne-kwotę w wysokości nie niższej niż 75 % przeciętnego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw i nie nastąpi żadna zmiana w stosunku do miesiąca poprzedniego.

Kasy rejestrujące

Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków ich stosowania określa między innymi kasy rejestrujące (zwane kasami o zastosowaniu specjalnym), za pomocą których taksówkarze muszą ewidencjonować przychody uzyskiwane z działalności transportu drogowego taksówkami osobowymi.

Kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami muszą odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- a) posiadać funkcję umożliwiającą anulowanie paragonu fiskalnego dla rozliczenia kursu, który rozpoczął się postojem nie dłuższym niż 20 minut i zakończył przejechaniem dystansu nie dłuższego niż 500 m albo tylko postojem, nie dłuższym niż 20 minut;
- b) w przypadku kas posiadających funkcję rabatowania (stosowania upustu) procentowego lub stosowania cen umownych, wykorzystanie tych funkcji łącznie z określeniem wysokości rabatu lub ceny powinno być możliwe, w trakcie realizowanego kursu, wyłącznie w okresie dostępności funkcji umożliwiającej anulowanie paragonu fiskalnego, o której mowa wyżej,
- c) operacja zaprogramowania działania kasy umożliwiająca korzystania z funkcji rabatowania i stosowania cen umownych, powinna odbywać się na wniosek użytkownika kasy w punkcie serwisu kas i być połączona z dokonaniem odpowiedniego wpisu w książce kasy;
- d) w trakcie korzystania z funkcji rabatowania procentowego podczas realizacji kursu na wyświetlaczu kasy lub zespole opłat lub dopłat taksometru, powinno być dodatkowo wyświetlone słowo „rabat”, natomiast należność uwzględniająca zastosowany rabat powinna być wykazana na wyświetlaczu najpóźniej po przejściu taksometru w położenie „KASA”;
- e) w przypadku przerwania kursu z powodu zaniku zasilania taksometru lub przerwania pomiaru przez taksometr w czasie powyżej 10 sekund, kasa powinna dokonać wydruku paragonu fiskalnego za wykonaną do tego zdarzenia usługę;
- f) posiadać funkcję przekazania do taksometru, po wydrukowaniu paragonu fiskalnego, informacji pozwalającej na przestawienie taksometru w stan umożliwiający przystąpienie do następnego kursu.

Paragon fiskalny drukowany przez kasę powinien zawierać co najmniej:

- a) imię nazwisko lub nazwę podatnika oraz adres zamieszkania lub siedziby;
- b) dane identyfikujące taksówkę: numer rejestracyjny oraz numer boczny;
- c) datę wykonania usługi, z określeniem, w godzinach i minutach, czasu rozpoczęcia i zakończenia kursu;
- d) odległość przejechaną w czasie kursu;
- e) jednostkowe opłaty taryfowe wykorzystywane do wyceny kursu łącznie z opłatą za impuls;
- f) ilość impulsów i wartość usługi odnoszących do poszczególnych taryf;
- g) wartość poszczególnych innych opłat taryfowych;
- h) numer identyfikacji podatkowej podatnika (NIP);
- i) numer kolejnego wydruku;
- j) wartość sprzedaży i kwoty podatku według poszczególnych stawek podatku;
- k) wartość sprzedaży zwolnionej od podatku;

- l) łączną kwotę należności;
- m) kolejny numer paragonu fiskalnego;
- n) logo fiskalne oraz numer unikatowy kasy;
- o) oznaczenie waluty przynajmniej przy łącznej kwocie należności, w której dokonywana jest rejestracja sprzedaży.

Taksówkarze są zobowiązani spełniać następujące warunki przy prowadzeniu ewidencji sprzedaży za pomocą kas:

- a) jeżeli wykonują te usługi również w zakresie, w jakim odrębne przepisy nie określają obowiązku rozliczania się według wskazań taksometru-do stosowania kasy wyposażonej również w funkcję związaną ze stosowaniem cen umownych indywidualnie negocjowanych i do wydawania paragonu fiskalnego, który powinien również zawierać:

- cenę uzgodnioną do zapłaty i kwotę podatku podlegające ewidencji w pamięci fiskalnej kasy,
- imię i nazwisko lub nazwę nabywcy usługi i jego adres,
- miejsce rozpoczęcia i zakończenia kursu, z tym że w przypadku gdy kurs skończył się w miejscu jego rozpoczęcia należy podać nazwę głównych miejscowości objętych trasą kursu,

dane powyższe mogą być na oryginale i kopii paragonu fiskalnego wpisane ręcznie w odpowiednich miejscach oznaczonych na tym paragonie fiskalnym, a fakt wręczenia paragonu fiskalnego nabywcy usługi powinien być przez niego potwierdzony czytelnym podpisem na kopii paragonu fiskalnego;

- b) zgłaszać do obowiązkowego przeglądu technicznego kasy u właściwego serwisanta kas nie rzadziej niż w terminach wymaganych dla ponownej legalizacji określonych w przepisach o prawnej kontroli metrologicznej dla taksometru używanego do współpracy z kasą przez podatnika;
- c) w przypadku utraty książki kasy podatnik powinien zwrócić się niezwłocznie do prowadzącego serwis kas o wydanie duplikatu oraz powiadomić o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego. Na stronie tytułowej tej książki kasy musi być umieszczony napis „**duplikat**”;
- d) w przypadku zakończenia pracy w trybie fiskalnym przez kasę lub wymiany pamięci fiskalnej kasy należy z udziałem pracownika urzędu skarbowego odczytać zawartości pamięci fiskalnej kasy oraz sporządzić protokół;
- e) przy stosowaniu kas, które uzyskały potwierdzenie, że przeznaczone są do współpracy z taksometrami określonego typu, należy spełnić te warunki;
- f) w przypadku kas przystosowanych do współpracy z taksometrami przy pomocy złącza rozłącznego, w potwierdzeniu należy wymienić również typ taksometru, który producent zadeklarował do współpracy z kasą;
- g) zmiana prowadzącego serwis kas niewynikająca z naruszenia warunków jego prowadzenia może być dokonana na wniosek podatnika za zgodą producenta, z tym że nie może on odmówić zgody na zmianę prowadzącego serwis kas, jeżeli warunki cenowe i miejsca jego świadczenia są korzystniejsze dla podatnika. O zmianie serwisu producent zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od jej dokonania.

Ustawa z dnia 5 lipca 2001 r. o cenach określa:

- a) zasady i tryb kształtowania cen towarów i usług,
- b) sposoby informowania o cenach oferowanych towarów i usług,
- c) skutki nieprzestrzegania ich uregulowań,

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- a) **cena** – jest to wartość wyrażona w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę; w cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru (usługi) podlega obciążeniu tym podatkiem,
- b) **cena jednostkowa towaru (usługi)** – cena ustalona za jednostkę określonego towaru (usługi), którego ilość lub liczba jest wyrażona w jednostkach miar, w rozumieniu przepisów o miarach,
- c) **cena urzędowa i marża handlowa urzędowa**- jest to cena i marża handlowa ustalona w rozporządzeniu wydanym przez właściwy organ administracji rządowej lub w uchwale wydanej przez organ właściwej jednostki samorządu terytorialnego,
- d) **usługa**- jest to czynność świadczona odpłatnie, wymieniona w klasyfikacjach wydanych na podstawie przepisów o statystyce publicznej,

Ceny towarów i usług uzgadniają strony zawierające umowę (cena umowna).

Ilekrót w ustawie jest mowa o cenie-rozumie się przez to również stawkę taryfową.

W razie szczególnych zagrożeń dla właściwego funkcjonowania gospodarki państwa Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, określić wykaz towarów lub usług, na które ustala się ceny urzędowe. W wykazie tym uwzględnia się towary i usługi mające podstawowe znaczenie dla kosztów utrzymania konsumentów oraz ustali się okres stosowania cen urzędowych.

Rada gminy (powiatu) może ustalać ceny urzędowe za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich oraz za przewozy taksówkami na terenie gminy. W mieście stołecznym Warszawie uprawnienia te przysługują Radzie Warszawy. Rada gminy określa strefy cen (stawki taryfowe) obowiązujące przy przewozie osób i ładunków taksówkami.

Ceny urzędowe i marże handlowe urzędowe mają charakter cen maksymalnych, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Przedsiębiorca, który stosował ceny urzędowe z naruszeniem przepisów ustawy i w ten sposób osiągnął kwotę nienależną, jest zobowiązany do jej zwrotu kupującemu.

W przypadku gdy kupujący nie jest znany lub koszt związany z ustaleniem jego tożsamości byłby niewspółmierny do wysokości osiągniętej kwoty nienależnej, przedsiębiorca jest obowiązany do jej wpłaty do budżetu państwa.

Jeżeli organ kontroli skarbowej stwierdzi po rozpoczęciu postępowania kontrolnego, że kwota nienależna nie została zwrócona kupującemu albo wpłacona do budżetu państwa, przedsiębiorca jest obowiązany wpłacić do budżetu państwa kwotę dodatkową w wysokości 150 % kwoty nienależnej. Obowiązek wpłaty do budżetu państwa kwoty

dodatkowej ciąży na przedsiębiorcy również wtedy, gdy zwrócił on kupującemu albo wpłacił do budżetu państwa kwotę nienależną po rozpoczęciu postępowania kontrolnego. Decyzję o określeniu kwoty nienależnej i ustaleniu kwoty dodatkowej, podlegających przekazaniu do budżetu państwa wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na wniosek organu kontroli skarbowej, który stwierdzi fakt naruszenia przepisów o cenach urzędowych.

Decyzja o określeniu kwoty nienależnej i o ustaleniu kwoty dodatkowej nie jest wydawana, jeżeli od końca roku, w którym zastosowano cenę urzędową z naruszeniem przepisów ustawy, upłynęło 5 lat.

Wpłaty z tytułu kwot nienależnych i kwot dodatkowych stanowią dochód budżetu państwa i są dokonywane przez przedsiębiorcę w terminie 14 dni od momentu, w którym decyzja o określeniu kwoty nienależnej i kwoty dodatkowej stała się ostateczna.

W miejscach świadczenia usług (taksówka osobowa) uwidacznia się **ceny** w sposób zapewniający prostą i nie budzącą wątpliwości informację o ich wysokości.

Jeżeli przedsiębiorca w sposób uporczywy nie wykonuje tego obowiązku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1000 do 5000 EURO.

Od tej decyzji przedsiębiorcy służy odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości określa

zasady rachunkowości, tryb badania sprawozdań finansowych przez biegłych rewidentów oraz zasady wykonywania działalności w zakresie usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Księgi rachunkowe prowadzi się w języku polskim i w walucie polskiej.

W przypadku gdy księgi rachunkowe są prowadzone poza siedzibą firmy, kierownik jest zobowiązany powiadomić właściwy urząd skarbowy o miejscu prowadzenia ksiąg rachunkowych w terminie 15 dni od dnia ich powierzenia.

Należy zapewnić dostępność ksiąg rachunkowych wraz z dowodami księgowymi uprawnionym organom zewnętrznej kontroli.

Pełny tekst ustawy znajdziecie Państwo w zakładce „taxi-szkolenia”

Kalendarium Przedsiębiorcy

- a) **do 7 dnia miesiąca** – termin wpłat podatku dla osób opodatkowanych w formie karty podatkowej,
- b) **do 10 dnia miesiąca** – termin opłacenia, za poprzedni miesiąc, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy-jeżeli składki są opłacane wyłącznie za siebie (tj. nie zatrudnia się innych osób),

c) **do 15 dnia miesiąca** – termin opłacenia, za poprzedni miesiąc, składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy i/lub Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych-jeżeli opłaca się składki nie tylko za siebie (tj. jeżeli zatrudnia się inne osoby),

d) **do 20 dnia miesiąca** istnieje obowiązek zapłaty następujących pozycji:

- termin wpłaty ryczału od przychodów ewidencjonowanych (ryczałt za grudzień uiszcza się w terminie złożenia zeznania rocznego PIT-28),
- termin wpłaty zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą na zasadach ogólnych (zaliczkę za grudzień w wysokości należnej za listopad uiszcza się w terminie do 20 grudnia),
- przy wyborze opcji 19 % podatku, termin wpłaty zaliczki na podatek dochodowy (wpłata zaliczki za grudzień w wysokości zaliczki należnej za listopad),

e) **do 25 dnia miesiąca** istnieje obowiązek rozliczenia:

- miesięcznego podatku VAT (VAT-7-podatnicy, którzy rozliczają się na zasadach ogólnych,

taksówkarze, którzy rozliczają się w formie ryczału, składają druk VAT-12-skróconą deklarację dla podatku od towarów i usług w zakresie usług taksówek osobowych),

- miesięcznego podatku akcyzowego,

f) **do 31 stycznia roku następującego po roku podatkowym** – termin złożenia zeznania o wysokości uzyskanego przychodu, wartości dokonanych odliczeń i należnego ryczału od przychodów ewidencjonowanych (PIT-28),

taksówkarze, którzy rozliczają się w formie karty podatkowej składają druk PIT-16A-deklaracja o wysokości składki na ubezpieczenie zdrowotne, zapłaconej i odliczonej od karty podatkowej w poszczególnych miesiącach roku podatkowego.

g) **do 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym-** termin złożenia zeznania o wysokości osiągniętego dochodu / poniesionej straty w roku podatkowym (PIT-36 i PIT-36 L) przez podatników prowadzących działalność gospodarczą na zasadach ogólnych oraz według 19 % stawki podatku i wpłacenia różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu wynikającego z zeznania a sumą należnych za dany rok zaliczek.